

Дядо Йоцо жуми

Тия дни стана ясно как е потънала Атлантида.
 Някакъв тракийски вожд взел да си изхвърля боклука, балиран край Сердика.
 Извозвал го с цели кервани и малко по малко митичната цивилизация рухнала под тежестта на нерециклираната смет.
 А в Дивия Запад усилено строят социализъм.
 Национализират частни банки, другарите.
 Прости им, Господи, те не знаят какво ги чака.
 Днес национализация, утре – петилетен план, после бригадирски песни, а накрая ще се появи техният Иван Костов, барабар с братовчедите, за да разпродадат националното богатство за жълти стотинки.

И чак тогава ще тръгнат да си откачат радиаторите.
 Щото човек и добре да живее, един ден му пращат изравнителните сметки на „Топлофикация“ и на него му иде да хване гората и да организира мощно партизанско движение.
 Обаче в гората няма къораво дърво. Царят изсече каквото имаше.
 Няма къде от данъчните да се скриеш, да си спретнеш един сървайвър барем.
 Затова завалиите ходят на „Бисерните острови“, оттатък океана.
 В гората положението е ясно, но какво се случи в градовете и селата? Всъщност селата се изнесоха в големия град, а плодородният чернозем запустя като лунен кратер.
 И понеже останаха сал едни детски градини и ясли, строителите на

съвременна България издигнаха нов модерен лозунг:

„Ще превърнем всяка детска ясла в банка, а градинките – във МОЛ!
 И всичко си дойде на мястото.
 Младите българки, вместо да раждат, стоят из моловете и продават турски кюлоти и прашки за една минимална заплата.

А чорбаджиите им засукват мераклийски мустаци, пощипват белоногите ни красавици и си казват – що ни трябваше башибозук да пращаме, пазарната икономика свърши по-добра работа!
 Гледа дядо Йоцо тая тъжна картинка.
 Гледа опустялата ни България – разпродадена, омаскарена, с американски бази опасана, гледа и проклينا мига, в който е прогледнал...

Ивайло Диманов